

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Meditandi A S. P. Ignatio Societatis Iesv Fundatore traditæ Explicatio

Le Gaudier, Antoine

Dilingæ, 1627

Cap. XVIII. Examen post meditationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50280](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50280)

quit Apostolus, *cui seruo in spiritu meo, in Euangelio filij eius, quoniam sine intermissione memoriam vestri facio in orationibus meis, obsecrans si quomodo &c.* Plenæ sunt eius epistolæ partim actionibus gratiarum, partim ardentibus precibus, quas passim suis adhortationibus admiscet, iisque fidelium mentes, quasi teneras plantas, ascito diuinæ gratiæ ex cælo rore, irrigat & perfundit.

CAPVT XVIII.

Examen post meditationem.

Post meditationem eius examen poni numquã debet, per quartam circitet horæ partem: est enim maioris quàm credi possit utilitatis: in eo tria sunt consideranda.

Primò quis fructus ex meditatione extiterit, hæc enim commemoratio altiùs imprimat memoriæ tum lumina supernaturalia nouasq; veritates.

ritates à Deo communicatas, tùm
 proposita & pios affectus, sic vt in-
 terdiu recurrant vltro & suo nobis
 tempore opitulentur. Quare vtile
 erit aliquot orationes iaculatorias ex
 iis conficere, quibus interdū animū
 colligamus. Quidam etiam valdè v-
 tiliter præcipua lumina & motiva,
 quæ efficacia experti sunt, breuiter
 notant scripto, eaque repetunt cū
 in conscientia examine discutiunt
 quomodo sint meditati, sic enim iis
 facilius vtuntur, vel cū occurrit
 occasio designatæ executionis cer-
 to tempore & loco, vel cū proxi-
 mos alloquuntur familiariter, vel
 cū animo aridi sunt. Ea enim rele-
 gendo exardescunt iidem affectus, &
 ad perfectionē persequendam acrius
 inflammantur, suamq; ipsi damnant
 tepiditatem, mirantur vnde excide-
 rint, & hâc veluti face quâ pergere
 ad perfectionem debent viam intu-
 entur. Quare & Beatus Pater Ignati⁹
 id

id faciebat, & Beatus Pater Xaverius suadebat: & vero excitant quæ Pater Faber, P. Euerardus, Pater Baltazar, aliique nostræ Societatis præcipui sanctitate Patres sibi in eum finem notauerant.

Secundò discussis ad eum modum, notatisque meditationis fructibus, inquirendum est diligenter quomodo iidem per totum diem & singulas vitæ actiones, tanquam diuinum semen spargi possint: & in particulari notanda sunt tempora, loca, personæ, negotia, omnes deniq; circumstantiæ, quæ occasionem aliquam præbere poterunt illo die virtutes illas ad quas nos excitari sensimus exercendi; & primùm quidem habenda est ratio earum actionum, quæ ordinariæ sunt, & ab obedientia nobis impositæ vt ipsæ virtutum istarum honestate, si eâ egeant, eiusque capaces sint, exornentur. Deinde prospiciendum est, num creari à nobis oportu-

portu.

portuna occasio possit, si se vtrò nō offerat, qua aliquoties in die externis vel saltem internis actibus pios istos virtutum affectus & lumina & motiua in vsum aduocentur, vel saltem renouentur vt altiùs menti inhæreant, & ad concepta proposita voluntas firmiùs adstricta adhærescat. *Nil enim, inquit S. Hieronymus, ep. i. ad Demetriad. in hoc secreto magis agere debes, quàm animam diuinis eloquiis pascere, & quantum ei per totã sufficere possit diem, hoc eam veluti pinguiore cibo satiare.* Et Basiliius, *ser. de abd. rerum. Operam sedulo da, vt in ea mercatura quam in luculento vite genere, praeclaris quo muneribus communiter vnà cum cæteris facis, seorsim tu questus accessuunculam aliquam habeas, quo repositas in die necessitatis diuitias habeas.* Præterea satis esse non debet, si virtutum illarum substantiales actus exerceantur, sed habenda est etiam ratio perfectionis in quâli-

H bet

bet virtute maximæ, ad quam his gradibus ascenditur, vt primò quidem actus eius cùm occasio occurrit fiant, etsi cum aliquâ naturæ pugna & molestiâ. Secundò superatâ naturæ difficultate promptè iam & vltro suscipiantur. Tertiò etiam cum voluptate & consolatione spirituali exerceantur. Quare in hoc orationis examine collimandum est ad hos gradus, donec ad supremum conscenderimus. Deniq; nonnunquam discuti potest quid utilitatis ex nostrâ meditatione, & spirituali eius fructu, quem ipsi nos decerpimus, & veluti in nobis collegimus, in proximum deriuare eâ die pro occasione possimus, vt maior ex eo quoque in diuinam gloriam utilitas redundet. De eo quoque Demetriadem monet ibidem Hieronymus. *Adhibe tibi etiam in vrbe solitudinem, & remota paulisper ab hominibus propius Deo iungere, aspectuq; tuorum reddita,*
lectio-

lectionis fructum & orationis ostende.
 Solent verò plerumque hæc eadem
 in meditatione tractari, verùm si in
 examine repètantur, longè id utilif-
 simum erit, cùm experientia doceat
 ea quæ semel tantùm agitata à nobis
 sunt facilè memoria effluere, tum ve-
 rò conseruari cum aliqua repetitio-
 ne & reflexione altiùs infiguntur.

Tertiò examinandi sunt ij defe-
 ctus qui in ipsà meditatione & præ-
 paratione admissi sunt. Nam id
 valdè conducit, vt tandem veram
 benè meditandi viam inueniamus,
 sic enim rectè omnes nostræ acti-
 ones componi possunt. Si vbi per-
 actæ sunt, in eas oculos refle-
 ctamus, & diligenti eas examine
 perpendamus. Porro impedimen-
 ta quæ fructum meditationis inter-
 ciipiunt, ad tria præcipuè capita re-
 uocantur. Primum est defectus de-
 uotionis, & desiderij veri Deo per-
 fectè seruiendi, tum in totà vità, tum
 H 2 in ora-

in oratione ipsâ: & hic defectus est in voluntate. Secundum, defectus attentionis & distractionis, qui defectus in intellectu præcipuè consistit. Tertium deceptiones & illusiones, mali vel humani spiritus, quas tam in intellectu, quàm in voluntate pati nos contingit.

CAPVT XIX.

Fructus orationis.

VT autem faciliùs per examè deprehendamus quinam sint Fructus Meditationis, breuiter ante oculos ponere visum est, non quidem omnes, sunt enim innumeri, sed præcipuos quosque. Respondent autem maximâ ex parte illis affectibus, quos supra excitandos esse diximus; paucis omnes complectitur Bernardus. *in Epistol. Orando bibitur vinum spirituale letificans cor hominis, vinum scilicet Spiritus Sancti, quod inebriat*
men-